

Svigerfaders Vegne; efter Forhandling med sin Svigerfader er han kommet til Udstykningsforeningen og har bedt om at faa Lov til at underskrive den Købekontrakt, der blev ham forelagt. Først efter at han har underskrevet denne Købekontrakt, kommer han i Tanker om, at han vil have en Erstatning for et Vandløb, som gaar ned over hans Mark, og han har forsøgt sig forskellige Steder; han har haft Vandsynsmænd, og jeg tror ogsaa, der har været nedsat en Landvæsenkommission, men ingen af disse Institutioner har villet give ham Medhold. Først efter at han har nægtet at underskrive Skødet, er der blevet sendt ham det omtalte Brev. Det er imidlertid ikke sendt af Udstykningsforeningen som saadan — Bestyrelsen har aldrig behandlet den Del af Sagen —, men det er vor juridiske Konsulent, som har sendt det. Men De vil se, at Manden har nægtet at staa ved den Handel, som han har indgaaet ved Udstykningsforeningen. Trods det ønsker vi ikke at lægge Pres. Vi er ikke interesserede i, om det er een eller ti Fæstegaarde. Udstykningsforeningen er slet ikke interesseret i, om Manden køber eller ej; det er kun for Fæsterens egen Skyld, at Udstykningsforeningen har gjort dette Arbejde.

Jeg synes, det bedste Bevis for, at Udstykningsforeningen har arbejdet paa en tilfredsstillende Maade, maa være det, at efter at alt Fæstegodset var afløst paa Fyn med Undtagelse af det sidste, som vi nylig har været i Lag med, Hvedholm, har alle Kommissionerne været samlede til et Møde i Odense paa Grund af de Angreb, som er rettede af Brevskriveren; der har nemlig været rettet Angreb gennem Bladene. Paa dette Møde vedtog Kommissionerne en Resolution, hvori de udtalte en Tak for Udstykningsforeningsarbejdet og udtalte, at Udstykningsforeningen aldrig har handlet uden i Overensstemmelse med Fæsternes Repræsentanter. Jeg tror, at Fæsterne selv bedst er i Stand til at udtale en Dom over Udstykningsforeningens Arbejde i saa Henseende.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister om at undersøge, hvorvidt virkelig, saaledes som det er blevet mig fortalt, Forholdet er det, at den Nødlov, om man vil kalde den saa, som vedtoges 30. April, ikke respekteres af alle Godsejere, men at visse Godsejere borttager Jord fra nogle af Lejehusmændene i Modstrid med Loven, der gik ud paa at for-

hindre dem i noget saadant. Jeg skal senere opgive den højtærede Minister, hvorfra Klagerne er kommet. Jeg henstiller til Ministeren, at han sørger for, at der ikke gøres Lejerne nogen Uret, men at de faar deres Ret efter Loven.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, den giver mig Haab om, at vi hurtigst muligt maa kunne blive færdige med Forhandlingerne om denne Sag. Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen). Det ærede Medlem beklagede paa sin Vis, at Antallet af Huse, som gik over til Selveje, ikke blev saa stort, som det vilde blive ifølge Lovforslaget, saaledes som det var vedtaget i Folketinget, og det ærede Medlem mente ikke, nogen kunde sige, hvor mange der nu kom ind under Loven. Det er vistnok rigtigt, det kan ingen sige ham; men det er ogsaa efter min Mening af ganske underordnet Betydning. Vi tager alle dem, der er, og det gør vi i Henhold til disse Bestemmelser, og naar man ikke kan tage flere, er det for mit Vedkommende en stor Trøst, at de, som ikke kan komme ind under disse Bestemmelser, kommer ind under Bestemmelsen angaaende Brug af Huse paa Landet, efter min Mening den væsentlige Bestemmelse i hele dette Lovforslag.

Det ærede Medlem oplæste et Brev fra Udstykningsforeningen paa Fyn. Jeg skal ikke udtale mig herom, idet jeg ikke kender til denne Sag. Det er givet, at et Pres, som betyder noget, kan en saadan Skrivelse ikke bevirke, det er i Henhold til Loven af 21. Juni 1854 umuligt, men jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa. Dernæst spurgte det ærede Medlem, om det, naar en Fæster paa en eller anden Maade har faaet Lov at forpagte sin Fæstegaard bort til en anden, var Forpagteren eller Fæsteren, som kom ind under dette Forhold ved Afløsningen, naar der i Loven staa „Brugeren“. Jeg kan ikke forstaa Loven anderledes, end at der tænkes paa den Bruger, som har Papirerne paa Gaarden overfor Godsejeren, og i saa Fald er det Fæsteren. Det andet er et privat Forhold, som den saaledes berettigede har faaet Tilladelse til at indgaa paa af Godsejeren, og som kan være meget hensigtsmæssigt, men det velkommer ikke det Forhold, hvorpaa der her tages Sigte. Saa spurgte det ærede Medlem mig, om jeg kunde sige noget om, hvorledes Købesummen stod i Forhold til Ejendoms-